SIMP

Kalisz · Konin · Leszno · Piła · Poznań

WIELKOPOLSKI

Nr 10 Grudzień 2004 r. ISSN 1509-9695

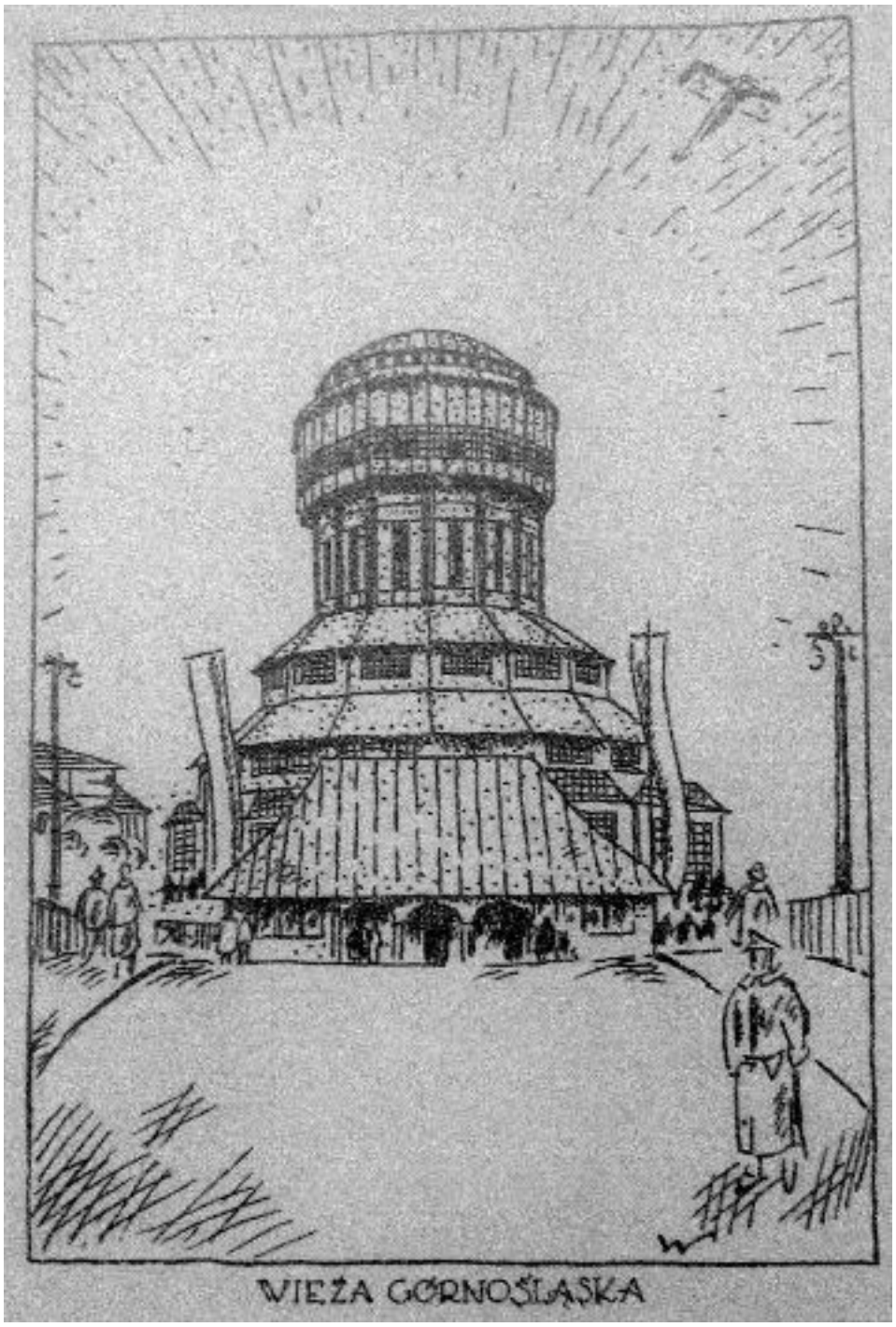

Członkom i sympatykom

Wielkopolskich Oddziałów SIMP

życzenia miłych i radosnych

Świąt Bożego Narodzenia

oraz wszelkiej pomyślności w życiu

osobistym, zawodowym i społecznym

w Nowym **2005** *roku*

składają Zarządy Oddziałów SIMP w Wielkopolsce

oraz Redakcja

Spis treści

Marian Skórski
50 lat FAE EMA-ELFA Sp. z o.o w Ostrzeszowie 1954-2004……. 2

Jacek Mańczak
XXI edycja Konkursu o Nagrody im. Hipolita Cegielskiego …… 3

Marian Skórski
45 lat koła zakładowego SIMP przy zakładach FAE EMA-ELFA …… 5

Mirosław Nowak
46 NaukowoTechniczna Konferencja Spawalnicza „Procesy spajania i cięcia w przemyśle samochodowym” ……. 6

Henryk Ślusarczyk
Konkurs na najlepszą pracę dyplomową absolwentów szkół technicznych……. 9

Henryk Ślusarczyk
KRÓTKO-KALISZ Seminarium n.t. „Stereolitografia i odlewanie próżniowe”…. 9

Czesław Laskowski
50 lat Koła Zakładowego SIMP przy Przemysłowym Instytucie Maszyn Rolniczych w Poznaniu……. 10

Henryk Ślusarczyk
KRÓTKO-KALISZ. Wycieczka po ziemi Wielkopolskiej..... 11

Marian Kopczyński
620 samochodów dziennie z poznańskiego Volkswagena 12

Aleksander Kębłowski
40 lat istnienia Sekcji Pojazdów Szynowych..... 13

Bolesław Gaziński
XXXVI Dni Chłodnictwa……..... 15

Henryk Ślusarczyk
KRÓTKO-KALISZ Wycieczka na Podlasie ……..... 15

Henryk Ślusarczyk
NASI ZASŁUŻENI Seweryn Załęcki - Oddział Kaliski SIMP…… 16

Marek Bewziuk
Wycieczka w Sudety i do Pragi……..... 17

Krzysztof Michalak
KRÓTKO-KALISZ. Z życia Sekcji Lotniczej…..... 17

Andrzej Buxakowski
Ballady rosyjskie i romanse w Zamku SIMP w Rydzynie……..... 18

Piotr Janicki
Seminarium w Dymaczewie Nowym……..... 19

Henryk Ślusarczyk
Prezydent Kalisza na zebraniu w Kole Terenowym……..... 20

Marian Skórki
Z ŻAŁOBNEJ KARTY - Kolega Antoni Pokora …… 20

Okładka:
Twórcą Wieży Górnośląskiej o wysokości 52 metry był Hans Poelzig, który przygotował ją do otwartej w 1911 roku wystawy przemysłowej

“SIMP WIELKOPOLSKI” nr 10 Grudzień 2004 r. ISSN 1509-9695
Biuletyn informacyjny wydawany przez
Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
Oddziały w Kaliszu, Koninie, Lesznie, Pile i Poznaniu.
Kolegium redakcyjne: Piotr Janicki - Poznań (p.o. redaktora naczelnego), Remigiusz Broniecki - Piła, Andrzej Buxakowski - Poznań, Janusz Ignaszczak - Poznań, Renata Ocieczek - Poznań, Ryszard Sójka - Poznań, Henryk Ślusarczyk - Kalisz
Skład i druk: MARS GRAF s.c., Poznań, ul. Głogowska 137, tel. (061) 865 45 11

Korespondencję do redakcji prosimy kierować pod adresem:
Redakcja Biuletynu SIMP WIELKOPOLSKI, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, Oddział w Poznaniu.
ul. Henryka Wieniawskiego 5/9, 61-712 Poznań

50 lat FAE EMA-ELFA sp. z o.o. w Ostrzeszowie 1954 - 2004

Pięćdziesięcioletnie dzieje fabryki biorą swój początek w prywatnym zakładzie Joachima Więcka, w którym produkowano zatrzaski, pinezki, gwoździe tapicerskie i nity odzieżowe. W 1951 r. przedsiębiorstwo przeszło pod zarząd państwowy. Za historyczną datę powstania EMA-ELFY uznaje się 1 stycznia 1954 r., kiedy to powstały Ostrzeszowskie Zakłady Galanterii Metalowej. Powstałe zakłady, pierwsze w Ostrzeszowie w branży metalowej, stwarzały dla liczącego 7 tys. mieszkańców miasta dobre warunki rozwoju. Początkowo 23 osobowa załoga produkowała zatrzaski, gwoździe tapicerskie i pinezki.

Kiedy po 23 latach Ostrzeszów ponownie w 1955 r. zyskał status miasta powiatowego, władze powiatu podjęły starania o utworzenie przedsiębiorstwa Przemysłu Terenowego, którego dochody zasilałyby miejscowy budżet. W 1957 r. OZGM wraz z dwoma innymi zakładami weszły w skład Ostrzeszowskiego Przedsiębiorstwa Przemysłu Terenowego. Stając się Zakładem nr 1. Zakład nr 2 „Metalowy" produkował części do maszyn rolniczych i świadczył usługi remontowe maszyn rolniczych. Zakład nr 3 „Spożywczy" wytwarzał soki, przetwory owocowe i wina został on w 1962 r. zlikwidowany. W 1958 r. w pomieszczeniach zakładu nr 2 rozpoczęto produkcję silników elektrycznych. Produkcja ta została wyodrębniona w Zakładzie nr 4 „Elektrycznym", który w początku 1961 r. został przeniesiony do nowych, dobrze wyposażonych obiektów przy ul. Łąkowej 31. W nowo wybudowanym kompleksie zlokalizowany został również Zakład nr 5 „Narzędziowy" w którym wykonywano oprzyrządowanie dla pozostałych zakładów OPPT.

Dynamiczny rozwój, powstanie zakładu „elektrycznego" przy „metalowym", coraz większe zatrudnienie wynoszące w 1958 r. 158 pracowników, spowodowały konieczność budowy ośrodka fabrycznego. Budowa nowych obiektów rozpoczęła się w 1958 r., a już w 1961 r. została zakończona oddaniem 1400 m^2 hali produkcyjnej, zaplecza socjalnego i biurowca. Od 1954 r. do 1965 r. załoga fabryki wzrosła do 376 osób, zaś roczna produkcja z 2,8 mln zł do 51 mln zł. Lata 60 były dla OPPT szczególnie ważne wprowadzono do produkcji m.in. przyciski sterownicze typu PM, PS, wyłączniki typu WKE, WPO, praski smarowne PB oraz rozruszniki olejowe typu ARF. W tym też czasie doszło do uruchomienia seryjnej produkcji pięciu typowielkości sprzęgieł VBA wg polskiego patentu. Ponieważ rosło zapotrzebowanie na sprzęgła, zakład zmuszony był zaniechać produkcji silników elektrycznych i rozruszników olejowych brakowało bowiem miejsca na produkcje sprzęgieł, a ta stawała się coraz ważniejsza.

Pierwszego października 1965 r. na wniosek Ministra Przemysłu nastąpił podział OPPT na Fabrykę Urządzeń Mechanicznych, która wraz ze 100 osobową załogą zyskała siedzibę w nowych obiektach i miała produkować sprzęgła i Ostrzeszowskie Przedsiębiorstwo Przemysłu Terenowego z 376 osobowa załogą, mieszczące się w starych obiektach przy ul. Piastowskiej.

Lata 1967-1971 to czas dużych inwestycji. Wybudowano wówczas dwie hale produkcyjne każda o pow. 1100 m2 oraz zaplecze z biurowcem przy ul. Pocztowej 7, gdzie sukcesywnie przenoszono całą produkcję.

Nazwa Fabryka Aparatury Elektrycznej ELFA pojawiła się po raz pierwszy 2 lutego 1971 r., kiedy to OPPT przejmuje Zjednoczenie Maszyn i Aparatów Elektrycznych EMA w Warszawie. Zadaniem fabryki była odtąd produkcja aparatury łączeniowej niskiego napięcia.

Dwa lata później FAE ELFA znowu zmieniła swoją przynależność. Fabryka została pozbawiona osobowości prawnej stając się jednym z zakładów EMA-ELESTER w Łodzi. Odległy Oddział w Ostrzeszowie uruchamiał przestarzałe konstrukcje wszystko to, czego pozbywał się macierzysty zakład. Jednak w tym trudnym okresie udało się pod rządami dyrektora S. Dybicha i z-cy ds. technicznych Cz. Kempy wdrożyć, przejętą z Fabryki Urządzeń Mechanicznych, produkcje hamulców elektromagnetycznych typu HZE do silników elektrycznych z INDUKTY w Bielsku Białej.

W lipcu 1976 r. fabryka po raz kolejny zmieniła przynależność - została przekazana do Kombinatu Przemysłu Obrabiarkowego PONAR Poznań. Mimo rosnącego zapotrzebowania na odłączniki LO ich produkcję musiano przekazać do innego zakładu, a przejąć do produkcji szafy sterownicze do obrabiarek do WIEPO-FAMY w Poznaniu. Ciągłe zmiany przynależności fabryki i asortymentu produkcji hamowały rozwój zakładu. Ponieważ istniały zamiary kolejnej reorganizacji i przyłączenia ELFY do ostrzeszowskiego FUM na zasadzie wydziału produkcyjnego, związki zawodowe wystąpiły do Ministerstwa Przemysłu Maszynowego z wnioskiem o usamodzielnienie zakładu. Dzięki tej inicjatywie 1 stycznia 1982 r. konstytuuje się Fabryka Aparatury Elektrycznej EMA-ELFA.

Samodzielność zakładu i reforma gospodarcza lat 80 stworzyły korzystne warunki do dynamicznego rozwoju fabryki. Nowe technologie wytwarzania wymusiły zwiększenie powierzchni produkcyjnej wydziałów galwanizerni i malarni. Wybudowano halę narzędziową, zwiększono powierzchnie produkcyjną o 30% dobudowując łącznik między istniejącymi halami. Wspólnie z sąsiednim zakładem zbudowano nowoczesną kotłownię.

W 1984 r. we współpracy z moskiewskim instytutem ENIMS uruchomiono wielkoseryjną produkcję hamulców elektromagnetycznych prądu stałego do robotów przemysłowych. Rozpoczęto też produkcję hamulców pneumatycznych. W 1987 ruszyła produkcja hamulców prądu stałego typu F. W 1988 r. wdrożono do produkcji hamulce elektromagnetyczne do obrabiarek niemieckich i

gruntownie zmodernizowano typoszereg hamulców prądu przemiennego HZE. Uzyskano też patent na nową postać hamulców o nazwie HZG, wprowadzono nowe rozwiązania minisprzęgieł elektromagnetycznych do polskich kserokopiarek, hamulców i sprzęgieł proszkowych do maszyn poligraficznych dla potrzeb przemysłu w ZSRR. W 1989 r. rozpoczęto produkcje kaset narzędziowych z przeznaczeniem na rynek RFN.

Zmiany zachodzące w Polsce zmusiły fabrykę do dostosowania poziomu zatrudnienia do poziomu produkcji. Zatrudnienie spadło z 297 pracowników w 1989 r. do 155 pracowników w 1992 r. W tym też czasie w 1993 r. jednym z najpoważniejszych odbiorców hamulców prądu stałego typu F zostaje BESEL w Brzegu. Po 2 latach przerwy wznowiona zostaje dostawa hamulców prądu przemiennego typu HZg dla INDUKTY w Bielsku Białej, a po wdrożeniu do produkcji nowego typu hamulców prądu stałego typu HPS zakres dostaw ulega poszerzeniu. Dobra współpraca z INDUKTĄ była podstawą do wypracowania propozycji prywatyzacji fabryki drogą zakupu przez INDUKTĘ S A. W dniu 30.12.1996 podpisano umowę sprzedaży EMA-ELFY spółce INDUKTA S A. Aktem notarialnym z dnia 1.03.1997 utworzona została spółka o nazwie EMA-ELFA Sp. z o.o. w Ostrzeszowie, ze 100% kapitałem INDUKTY S A i weszła w skład holdingu ELEKTRIM, a od 2000 r. do grupy CANTONI.

W latach dziewięćdziesiątych i na początku nowego wieku wdrożono nowe konstrukcje zwalniaków elektrohydraulicznych typu ZE, zwalniaków ognioszczelnych typu ExZE z przeznaczeniem dla kopalń węgla kamiennego, opracowano nowy typoszereg hamulców prądu stałego i zestawy samohamowne na bazie silników BESEL. Zmodernizowano też hamulce i sprzęgła proszkowe wraz z elementami sterowania. Zyskały one uznanie na rynku angielskim i duńskim. W 1995 r. podjęto współpracę z duńskim koncernem SKIOLD dostarczając mu ponad 100 detali i półfabrykatów. Wdrożono specjalną technologię szybkiego kojarzenia silników i hamulców w zestawy, dzięki czemu po badaniach prototypów w USA, Kanadzie i Norwegii fabryka stała się jedynym dostawcą zestawów samohamownych dla filii amerykańskiej firmy WOOD-MIZER. Nowe hamulce prądu stałego typu H, HPS, HE, HDS w wykonaniu standardowym i specjalnym stanowią dobrą ofertę dla klientów zagranicznych współpracujących z producentami silników Grupy CANTONI-MOTOR. Spółka od lat jest dostawcą hamulców AC/DC na rynek francuski, północnoamerykański i azjatycki. Rynek czeski jest coraz większym odbiorcą specyficznych konstrukcji podwójnych hamulców prądu stałego. Opracowany nowy układ prostujący dla hamulców prądu stałego, będący przedmiotem patentu, jest eksportowany do krajów Europy Zachodniej. Opracowano ponad 50 konstrukcji kaset narzędziowych, sejfów w wykonaniu meblowym i ściennym oraz odwijaków kablowych w czterech wykonaniach standardowych i sześciu wykonaniach specjalnych.

W 2001 r. spółka nabyła linię technologiczną wykonywania gwintów metodą walcowania na zimno. Produkcja szerokiej gamy śrub podnośnikowych i wrzecion stanowią znaczny zakres produkcji i sprzedaży spółki. W 2002 r. z INDUKTY S A przejęta zostaje produkcja silników prądu stałego typu PRSO-175 i 500, a rok później elektrowibratorów typu EWE 12.

Lata dziewięćdziesiąte obfitowały w liczne inwestycje. Stworzone zostały warunki do produkowania wyrobów o dobrej, uznanej przez klientów marce i gwarantowanej jakości. Dowodem na to jest uzyskanie przez FAE „EMA-ELFA" Sp. z o.o, w roku jubileuszu, certyfikatów ISO: 9001/2000 (system zapewnienia jakości), 14001 (ochrona środowiska) i 18001 (bezpieczeństwo i higiena pracy).

Dorobek fabryki na przestrzeni 50 lat jest niezwykle bogaty. Rozwój przemysłu, w którym znaczący udział miała jubilatka bez względu na to jaką nazwę w danym okresie nosiła i do kogo organizacyjnie należała, przyspieszył rozbudowę Ostrzeszowa. Powstałe miejsca pracy spowodowały przypływ ludności do miasta, a co za tym idzie rozwój budownictwa mieszkaniowego. Fabryka cały czas była obecna w życiu miasta. Dawała i daje nie tylko pracę licznej załodze, ale wspiera finansowo wiele inicjatyw społecznych. Wspiera pilne potrzeby szkół, w tym szkoły specjalnej, częściowo finansuje klub sportowy, przekazała do ostrzeszowskiego ZOZ-u ponad 100 tys. zł na zakup nowoczesnego sprzętu medycznego.

Pięćdziesięcioletnie dzieje fabryki uświadamiają nam, że od pół wieku trwa fabryka, która kilkakrotnie zmieniała nazwę, przechodziła z zarządu pod zarząd, której produkcją odgórnie sterowano nie zawsze kierując się jej dobrem. Dzieje FAE „EMA-ELFA" pokazują jak trwały, rozwojowy, mobilny, aktywny i elastyczny może być przemysł regionalny, dopasowujący się do każdych warunków społecznych i gospodarczych kraju.

Marian Skórski
Przewodniczący K.Z. SIMP przy EMA-ELFA

XXI edycja Konkursu o Nagrody im. Hipolita Cegielskiego

W XXI edycji Konkursu z Zakresu Rozwoju Techniki o Nagrody im. Hipolita Cegielskiego organizowanego przez Zarząd Spółki H. Cegielski Poznań S.A. i Zarząd Kół Zakładowych SIMP HCP, sąd konkursowy rozpatrywał 9 prac zgłoszonych łącznie przez 61 twórców. Prace zawierały rozwiązania techniczne i technologiczne z pięciu grup tematycznych, opracowane i wdrożone w 2003 roku.

Poziom prac jak zwykle był zróżnicowany. Obok prostych rozwiązań wyróżniały się rozwiązania zgłoszone z Fabryki Pojazdów Szynowych. Niewątpliwie jest to wynik poprawy sytuacji produkcyjnej tej fabryki wzrost zamówień i potrzeby rynku kolejowego zaowocowały nowymi rozwiązaniami.

Ostatecznie wyróżniono 6 spośród zgłoszonych prac, przyznając w poszczególnych grupach tematycz-

Fot. 1. Wagon po modernizacji

nych, jedno pierwsze i pięć trzecich miejsc. Trzy prace przesunięto do rozpatrzenia w konkursie za rok 2004, z uwagi na nie spełnienie wymogów pełnego wdrożenia do produkcji w poprzedzającym roku. Łącznie nagrodzonych zostało 34 twórców.

Najciekawszym rozwiązaniem w tegorocznej edycji konkursu był temat zgłoszony w grupie tematycznej *A - Konstrukcje wyrobów opracowanych zasadniczo przez własne biura konstrukcyjne:*

- „Opracowanie dokumentacji konstrukcyjnej rodziny zmodernizowanych wagonów 112A-J-FPS, 112A-W-FPS, 112A-JM-FPS, 112A-WM-FPS". Praca zajęła pierwsze miejsce w swojej grupie tematycznej. Dokumentację przygotował zespół w składzie: Maciej Głowiński, Paweł Kowalski, Mariusz Fordon, Romuald Fronckiewicz, Jerzy Gałęski, Jarosław Jankowski, Adam Nawrocki, Lech Paczkowski, Tomasz Polus, Zbigniew Sobczak, Wojciech Stodulny, Andrzej Tomkowiak.

Praca powstała w wyniku realizacji umowy z PKP Przewozy Regionalne, na modernizację wagonów wyprodukowanych kilkanaście lat wcześniej, o przestarzałych rozwiązaniach konstrukcyjnych i estetyce. Dzięki dużemu zaangażowaniu zespołu, w bardzo krótkim czasie opracowano dokumentację konstrukcyjną praktycznie nowych wagonów, gdyż ze starych pozostały tylko wózki oraz pudła, które również znacznie zmodernizowano i dostosowano do współczesnych wymagań dotyczących odporności ogniowej, tłumienia hałasu, ergonomii i estetyki. Zastosowane rozwiązania to: pokrycie blach wewnętrznych pudła specjalną pastą głuszącą, estetyczne i łatwe w montażu poliestrowe wyłożenia ścian i sufitów mocowane na rzepy przemysłowe typu „clip", zastosowanie drzwi czołowych ze wspomaganiem, bardziej ergonomiczne i estetyczne rozplanowanie WC, zmieniony system nawiewu przedsionka oraz system wodny ze wskaźnikami poziomu wewnątrz i na zewnątrz wagonu, bardziej nowoczesne typy okien, foteli, instalacji elektrycznej i zderzaków. Umożliwiło to przekazanie do PKP praktycznie nowych wagonów za nieporównanie mniejszą cenę.

Za wdrożenie do produkcji tego rozwiązania przyznano trzecie miejsce w grupie tematycznej *C - Technologia i organizacja podstawowych i pomocniczych procesów wytwarzania*, zespołowi FPS w składzie: Józef Zieliński, Tadeusz Lemański, Jerzy Bebejewski, Marek Buchert, Grzegorz Dudziak, Stanisław Dziurdza, Józef Maćkowiak, Filip Prędki, Lucjan Serewiś, Bogdan Szulc, Stefan Wiśniewski, Michał Wolniewicz.

Z pozostałych prac na uwagę zasługują dwa tematy, które zajęły trzecie miejsca w swoich grupach:

- „Projekt układu sterowania dmuchaw pomocniczych dla silników produkowanych na licencji MAN B&W" przygotowany przez Tomasza Rumińskiego, Andrzeja Zalesińskiego, Wojciecha Kozielewskiego, Tadeusza Kozikowskiego, Pawła Pieli, Mirosława Szparago, konstruktorów z Fabryki Silników Okrętowych W2, w grupie tematycznej A,

- „Konstrukcja i technologia wykonania narzędzi do rozwalcowywania rurek chłodnic" to temat z grupy tematycznej *D - Konstrukcja i wykonanie głównie dla potrzeb HCP S.A. obrabiarek, maszyn i urządzeń zmieniających w zasadniczy sposób dotychczas stosowaną technologię produkcji*, opracowany przez Jerzego Samulskiego i Romualda Gałęskiego z Fabryki Wyrobów Precyzyjnych W7.

Pierwsze z powyższych rozwiązań to układ sterowania dmuchawami pomocniczymi silnika okrętowego, zastępujący sterownikiem programowalnym firmy MITSUBISHI dotychczasowe rozwiązanie oparte na przekaźnikach. Uzyskano konstrukcję, która w zakresie rozwiązań technicznych plasuje się w obszarze standardów realizowanych obecnie dla tego typów układów sterowania. Algorytm sterowania, wynikający z funkcji pracy dmuchaw i odpowiadający mu program zapisany w języku programowania zastosowanego sterownika w minimalnym stopniu wyczerpuje zdolności sterownika. Programowalny sterownik daje możliwość łatwych modyfikacji algorytmu sterowania bez konieczności zmian mechanicznych. Na podstawie przygotowanej dokumentacji uruchomiono w W2 produkcję tych układów sterowania.

Drugie z omawianych rozwiązań, to konstrukcja przyrządu do rozwalcowywania rurek miedzianych w płytach (sitach) chłodnic, stosowanego w procesie technologicznym uruchomionej w HCP produkcji chłodnic. Od rozpoczęcia produkcji do realizacji tej operacji stosowane były narzędzia z importu, które często ulegały awarii i niszczeniu. Twórcy zgłoszonego rozwiązania, zmieniając w bardzo istotny sposób konstrukcję narzędzia, wyeliminowali problem łamania się końcówki przyrządu. Usztywniając narzędzie i zmieniając między innymi stosunek prędkości obrotowych rolek do trzpienia zwiększyli bardzo znacznie jego trwałość.

Ciekawym przykładem ingerencji w konstrukcję licencyjną silnika okrętowego jest temat, który również zajął trzecie miejsce w grupie tematycznej C:

- „Podział obudowy chłodnic powietrza silnika 7K80MC-C w celu umożliwienia obróbki zasobnika powietrza po całkowitym zespawaniu" opracowany

Fot. 2. Laureaci I miejsca w grupie tematycznej A

przez Jerzego Samulskiego i Romualda Gałęskiego z fabryki W2. Opracowany przez licencjodawcę zasobnik powietrza z dwoma przyspawanymi na stałe obudowami chłodnic uniemożliwiał w warunkach HCP wykonanie ich w całości, technologia łączenia spawaniem obrobionych na gotowo elementów była bardzo pracochłonna i nie gwarantowała wymaganej jakości. Istotą rozwiązania jest zastąpienie jednolitego korpusu, konstrukcją dzielącą obudowy chłodnic na dwie części: zasobnik powietrza z częścią górną obudowy chłodnicy i część dolna obudowy chłodnicy, przykręcana śrubami. Zastosowany podział wymagał zmiany położenia niektórych zespołów zasobnika powietrza. Rozwiązanie pozwala wykonać zasobnik powietrza na urządzeniach znajdujących się w HCP oraz umożliwia dostęp do malowania obudów chłodnic i osuszaczy farbami etylokrzemowymi.

Zainteresowanych tematem tegorocznej edycji konkursu odsyłam do strony internetowej SIMP-u www.simp.poznan.pl, gdzie w dziale „KONKURSY" umieszczono szersze informacje o wynikach XXI edycji konkursu, listę laureatów oraz zdjęcia ze spotkania podsumowującego konkurs.

Na zakończenie parę słów o podsumowaniu konkursu, które w tym roku odbyło się w Ośrodku Kwalifikacji Wyrobów SIMPTEST w Poznaniu, na którym jak co roku spotkali się laureaci konkursu, członkowie zarządów kół SIMP działających w HCP i zaproszeni goście, wśród nich Wiceprezes Dyrektor Techniczny HCP kol. Andrzej Czarnecki, Wiceprezes Dyrektor ds. Marketingu i Sprzedaży HCP kol. Witold Schöneich, prezesi spółek zależnych HCP S.A. oraz przedstawiciele działających w Cegielskim Związków Zawodowych.

Część oficjalna to tradycyjnie powitanie zebranych przez Przewodniczącego Zarządu Kół Zakładowych SIMP H. Cegielski Poznań S.A. kol. Romualda Kuderczaka, omówienie wyników konkursu przez Przewodniczącego Sądu Konkursowego kol. Jacka Mańczaka, wręczenie dyplomów, gratulacje dla wyróżnionych i dyskusja nad wynikami konkursu.

Fot. 3. Wieczór przy grillu

Resztę spotkania spędziliśmy przy obiedzie w sali ośrodka oraz tradycyjnym grillu i piwie. Pogoda dopisała, szef kuchni serwował smaczne dania przez co humory wszystkim dopisywały. Serdeczna koleżeńska atmosfera, nieskrępowane dyskusje, dobre nastroje uczestników sprawiły, że rozstaliśmy się dopiero późno wieczorem.

W tegorocznym konkursie nagrodzono mniej prac niż w ubiegłym roku. Prace przesunięte do kolejnej edycji konkursu cechują się dobrym poziomem co dobrze rokuje na przyszły rok.

Życzeniem członków sądu konkursowego jest, aby przyszłoroczny konkurs był bogatszy w prace reprezentujące wysoki poziom rozwiązań technicznych. Zarząd Kół SIMP i członkowie stowarzyszenia są przekonani, że przy ścisłej współpracy z Zarządem Spółki H. Cegielski Poznań S.A., a w szczególności z Dyrektorem Technicznym Firmy jest to realne. Dobrze rokuje również przewidywany w przyszłym roku znaczny wzrost produkcji silnikowej w Cegielskim do czego firma obecnie się przygotowuje.

Jacek Mańczak
Wiceprezes Oddziału SIMP w Poznaniu

45-lat Koła Zakładowego SIMP przy zakładach FAE EMA-ELFA

1 czerwca 1959 r. jest datą powstania koła zakładowego SIMP przy Ostrzeszowskim Przedsiębiorstwie Przemysłu Terenowego (obecnie Fabryka Aparatury Elektrycznej EMA-ELFA). W tym dniu, przy wsparciu przedstawicieli Oddziału Poznańskiego SIMP, kadra inżynieryjno-techniczna fabryki utworzyła grupę środowiskową SIMP której przewodniczącym został kol. inż. Ryszard Szymanek. Grupa liczyła w początkowym okresie 9-ciu członków. W miarę upływu czasu powiększyła się o nowych członków - pracowników, którzy wraz z rozwojem fabryki powiększali grono simpowców. Skutkiem tego, w niedługim czasie działająca grupa przekształciła się w Koło Zakładowe SIMP. Spośród pracowników przybyłych z innych regionów znalazł się również były członek SIMP z zakładu wrocławskiego kol. Czesław Kempa, którego na podstawie stażu członkowskiego datującego się od 1951 r. uznaje się za jednego z grupy trzech najstarszych członków Oddziału Kaliskiego SIMP.

Początkowo działalność organizacyjna koła sprowadzała się do doradztwa technicznego, racjonalizatorstwa oraz szkolenia załogi. W 1965 r. podział przedsiębiorstwa spowodował okresowe zawieszenie działalności koła. Dopiero po trwającej około 2-lat przerwie, wznowiono działalność.

W lipcu 1967 r. wybrano nowy zarząd w skład, którego weszli koledzy:

- Antoni Pokora - przewodniczący
- Henryk Konarski - sekretarz
- Stefan Rokicki - skarbnik

- Władysław Konarski - członek
- Zbigniew Slak - członek

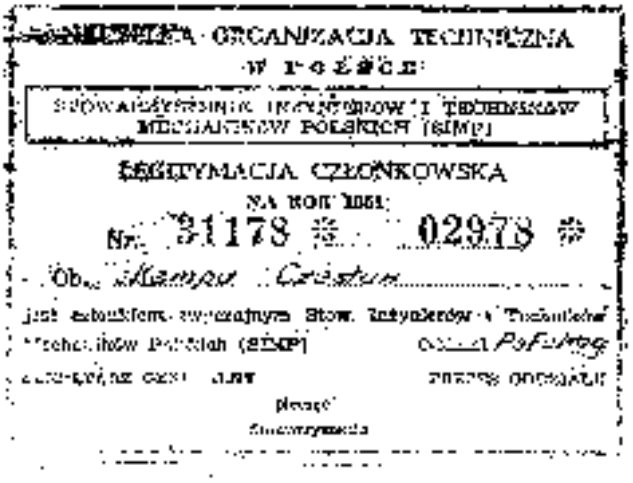
ORGANIZACJA TECHNICZNA
W POLSCE
STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW MIESZCZANÓW POLSKICH (SIMP)
LEGITYMACJA CZŁONKOWSKA
NA ROK 1951
Nr 31178 02973

Fot. 7. Legitymacja członka SIMP z roku 1951

Nastąpiło ożywienie pracy koła. Organizowano narady techniczne, szkolenia, odczyty i projekcje filmowe, wyjazdy techniczno-turystyczne, spotkania koleżeńskie. Koło zajmowało się też koordynacją ruchu racjonalizatorskiego. Działalność ukierunkowano na udzielanie pomocy zakładowi w rozwiązywaniu trudnych problemów technicznych, powstałych w związku z zachodzą cymi zmianami profilu produkcji oraz organizacyjnymi.
W minionych latach funkcje przewodniczącego koła pełnili kolejno:

- Antoni Pokora w latach 1967-1983 i 1994-2001
- Kazimierz Zdeb 1984-1986
- Władysław Lelek 1987-1989
- Bernard Kubiak 1990-1993

Od 2001 r. funkcję przewodniczącego pełni kol. Maran Skórski

W okresie przemian gospodarczych jakie zachodzą w naszym kraju i w firmie „Ema Elfa" koło znalazło miejsce dla swej działalności. Efektem tego jest dobra współpraca pomiędzy kołem a dyrekcją, co zasługuje na podkreślenie. Koło znajduje uznanie ze strony dyrekcji, która udziela mu wsparcia w jego działalności.

Biorąc powyższe pod uwagę, na wniosek Zarządu Oddziału Kaliskiego SIMP z okazji jubileuszu 50-lecia fabryki, Zarząd Główny SIMP nadał Fabryce „EMA-ELFA" w Ostrzeszowie Honorową Zbiorową Odznakę SIMP. Również działacze koła zostali wyróżnieni licznymi odznakami stowarzyszeniowymi.

Aktualnie koło liczy 28 członków. W dalszych działaniach praca jego opierać się będzie na wypracowanych już wzorcach zbieżnych z interesami fabryki. W działalności stowarzyszenia brakować będzie niedawno zmarłego naszego kolegi Antoniego Pokory niestrudzonego działacza SIMP.

Marian Skórski
Przewodniczący K.Z. SIMP przy EMA-ELFA

46 Naukowo-Techniczna Konferencja Spawalnicza
"Procesy spajania i cięcia w przemyśle samochodowym"

W dniach 15 - 17 czerwca 2004 r. odbyła się w Poznaniu 46 Naukowo-Techniczna Krajowa Konferencja Spawalnicza **„Procesy spajania i cięcia w przemyśle samochodowym"** zorganizowana przez:

SEKCJĘ SPAWALNICZĄ Oddziału SIMP w Poznaniu,
TECHNIKA SPAWALNICZA Sp. z o.o.,
MIĘDZYNARODOWE TARGI POZNAŃSKIE.

Konferencje spawalnicze odbywają się cyklicznie. W latach nieparzystych organizuje je w Katowicach Instytut Spawalnictwa i towarzyszą spawalniczym targom INTERWELDING, a w latach parzystych organizowane są w dużych ośrodkach przemysłowych. Po raz ostatni Konferencja Spawalnicza gościła w Poznaniu w roku 1988.

W październiku 2003 r. powołano Komitet Organizacyjny, któremu przewodniczył inż. Mirosław Nowak, a w skład którego ponadto weszli prezes Zarządu MTP mgr Grzegorz Turkiewicz oraz inżynierowie spawalnicy z Wielkopolski: mgr inż. Stanisław Nowakowski (*Prezes Sekcji Spawalniczej Oddziału SIMP w Poznaniu*), mgr inż. Bożena Krawczyk (*Regionalny Oddział Przesyłu, Poznań*), inż. Jerzy Wilczyk (*ZRUG, Poznań*), inż. Andrzej Wiśniewski (*Technika Spawalnicza, Poznań*), mgr inż. Ryszard Ziomek, mgr inż. Marek Menzel (*Linde Gaz Polska*), inż. Krzysztof Ptak (*Taskoprojekt*), mgr inż. Roman Walkowiak (*H. Cegielski Poznań S.A.*).

Powołano także Komitet Naukowy, któremu przewodniczył prof. Jan Pilarczyk z Instytutu Spawal-

nictwa w Gliwicach, w skład którego weszli związani ze spawalnictwem naukowcy z całej Polski:
dr inż. Jan Pewniak - *Prezes Sekcji Spawalniczej SIMP*, dr hab. inż. Andrzej Ambroziak - *prof. nzw. Politechniki Wrocławskiej*, dr inż. Edward Dobaj - *Prezes ZG Polskiego Towarzystwa Spawalniczego*, doc. dr inż. Henryk Grzybowski - *Politechnika Poznańska*, prof. dr hab. inż. Andrzej Kolasa - *Politechnika Warszawska*, dr inż. Bernard Majchrzak - *Politechnika Poznańska*, prof. dr hab. inż. Jerzy Nowacki - *Politechnika Poznańska oraz Politechnika Szczecińska*, prof. dr hab. inż. Stanisław Piwowar - *Politechnika Warszawska*, prof. dr hab. Włodzimierz Walczak - *Politechnika Gdańska*, prof. dr hab. inż. Andrzej Zając - *Politechnika Krakowska*.

Fot. 4. Uczestnicy Konferencji Spawalniczej

Organizatorzy uznali, że najodpowiedniejszym terminem konferencji będzie okres trwania TARGÓW TECHNOLOGII PRZEMYSŁOWYCH I DÓBR INWESTYCYJNYCH POZNAŃ 2004 r. Uczestnicy konferencji mogli zatem dodatkowo zapoznać się z bardzo bogatą ofertą wystawców również branży spawalniczej, którą obejrzeć można było w salonie MACH TOOL sąsiadującym bezpośrednio z salą konferencji mieszczącą się w budynku WTC Poznań. Pierwszy raz w Polsce udało się zgromadzić tak dużą liczbę producentów robotów z całego świata, a byli to m.in. PANASONIC, MOTOMAN,OTC, CLOOS i inne. Ponadto na MACH TOOL wystawili się wytwórcy sprzętu i osprzętu spawalniczego jak ASPA, TECNA zgrzewarki, KEMPPI spawarki, ECKERT maszyny CNC do cięcia tlenem i plazmą, TECHNIKA SPAWALNICZA automaty spawalnicze do spawania wzdłużnego wkładów kominowych, TÜNKERS i FORESTER technika zacisków spawalniczych, BTH przypawanie trzpieni, DINSE uchwyty spawalnicze, TRUMPF, PRIMA INDUSTRY, EHT lasery, ORBITEC, MAGNATECH spawanie orbitalne, BOC GAZY, LINDE GAZ POLSKA - producenci gazów technicznych, NEDERMAN - światowy potentat w wentylacji i filtrowentylacji przemysłowej oraz największe polskie firmy handlowe: RYWAL, TECHNIKA SPAWALNICZA i inne.

Ponadto w holu konferencji swoją prezentację mieli: ESAB, LINCOLN - czołowi w świecie producenci sprzętu spawalniczego, MESSER POLSKA - gazy techniczne, HORNEL - przedstawiciel firmy SPEEDGLASS - światowego potentata w produkcji samościemniających przyłbic, ZAP-ROBOTYKA OSTRÓW WLKP - producent i wykonawca zrobotyzowanych systemów.

Fot. 5. Uroczystość wręczenia najwyższego honorowego odznaczenia spawalniczego - medalu im. Stanisława Olszewskiego.

Materiały konferencyjne ukazały się w numerach 5 7/2004 „Przeglądu Spawalnictwa", który co warto podkreślić jest Agendą Wydawniczą SIMP.

W pierwszej części materiałów konferencyjnych organizatorzy zaprezentowali osiągnięcia Sekcji Spawalniczej od 1956 r., tj. roku jej powstania, oraz osiągnięcia jej członków. W części tej znajdujemy wiele aspektów historycznych, a między innymi bardzo ciekawy materiał na temat budowy Pomnika Pamięci Poznańskiego Czerwca 56. W drugiej części materiałów konferencyjnych znalazły się prezentowane na konferencji referaty.

Pierwszy dzień konferencji organizatorzy przeznaczyli na zwiedzanie targów i wystawy oraz wycieczki techniczne do Fabryki Silników Okrętowych H. CEGIELSKI Poznań lub alternatywnie do Fabryki

VOLKSWAGEN Poznań. W fabryce H. CEGIELSKI uczestnicy wycieczki zwiedzili podstawowe wydziały specjalizujące się w produkcji silników okrętowych oraz uczestniczyli w otwarciu nowego Centrum Kształcenia Spawaczy. W fabryce VOLKSWAGEN przedstawiono linię produkcyjną nowych samochodów dostawczych T5. W trakcie wycieczki omówiono szczegółowo stanowiska montażowe i spawalnicze podczas kolejnych etapów tworzenia konstrukcji samochodów, wykorzystując najnowocześniejsze metody spajania, w tym lutospawanie laserowe.

Tego samego dnia wieczorem, w Sali Kongresowej MTP odbyło się uroczyste otwarcie 46. Konferencji Spawalniczej. Zaproszonych gości oraz uczestników konferencji powitał przewodniczący Komitetu Organizacyjnego inż. Mirosław Nowak, a uroczystego otwarcia konferencji dokonał przewodniczący Komitetu Naukowego prof. Jan Pilarczyk.

W czasie tego spotkania miała miejsce uroczystość wręczenia najwyższego honorowego odznaczenia spawalniczego, medalu im. STANISŁAWA OLSZEWSKIEGO, zasłużonym firmom oraz spawalnikom polskim, przyznawanego przez Sekcję Spawalniczą SIMP. Aktu wręczenia dokonał dr inż. Jan Plewniak prezes Sekcji Spawalniczej SIMP, a medale otrzymali:

- w kategorii przedsiębiorstw:
  - H. CEGIELSKI POZNAŃ S.A.,
  - PPT TASKOPROJEKT POZNAŃ,
- indywidualnie:
  - mgr inż. Bożena Krawczyk, ROP Poznań,
  - inż. Jerzy Wilczyk, ZRUG Sp. z o.o. Poznań,
  - mgr inż. Wojciech Stachowiak, ZRUG sp. z o.o. Poznań,
  - mgr inż. Bronisław Pawlak, OTS Zielona Góra.

Sesje referatowe rozpoczęły się 16 czerwca. Tematyka referatów obejmowała zagadnienia związane z technikami spajania i cięcia, kontroli jakości połączeń oraz ochrony środowiska pracy spawaczy w przemyśle motoryzacyjnym. W ramach konferencji wygłoszono 29 referatów, z czego 14 było autorstwa pracowników uczelni i instytutów badawczych, 7 przedstawicieli przemysłu, a reszta przedstawiona została przez firmy sponsorujące. Referaty prezentowane były przez dwa dni w podziałach na trzy sesje referatowe każdego dnia. Po wygłoszeniu referatu odbywała się merytoryczna dyskusja.

Oprócz referatów naukowo-technicznych wygłoszono również reprezentujące wysoki poziom bardzo ciekawe referaty sponsorowane. Na konferencji dominowały tematy związane z technikami laserowymi oraz zrobotyzowanymi stanowiskami do spawania, zgrzewania, lutowania, klejenia i cięcia.

W Konferencji wzięło udział około 160 osób reprezentujących środowiska naukowe oraz bezpośrednio związanych z przemysłem. Towarzyszące prelekcjom imprezy integracyjne pozwoliły na wymianę doświadczeń oraz spotkania koleżeńskie.

Podsumowania 46. Konferencji Spawalniczej dokonał prof. Jan Pilarczyk. Podziękował poznańskiemu środowisku spawalniczemu, organizatorom konferencji oraz inż. Mirosławowi Nowakowi, za pomysł zorganizowania konferencji w Poznaniu i połączenia jej z targami. Zwrócił uwagę na wysoki poziom prezentowanych referatów, trafny wybór przedstawionych zagadnień spajania, bardzo dobrą organizację obrad konferencji oraz duże zainteresowanie tą tematyką wśród gości z przemysłu.

Konferencja zakończyła się wielkim sukcesem organizacyjnym i merytorycznym. Komitet Organizacyjny serdecznie dziękuje sponsorom strategicznym którymi byli:
TECHNIKA SPAWALNICZA Sp. z o.o., MTP Poznań i LINDE GAZ POLSKA oraz pozostałym sponsorom, którymi byli: ABICOR BINZEL, ACONEXIM, AIR LIQIDE, ASPA, BOC GAZY, CASATOLIN EUTECTIC, COB - RTI INSTAL POZNAŃ, ECKERT, ENEL, ESAB, FPS - CEGIELSKI, GCE, HÖRNELL/SPEEDGLAS, BÖHLER THYSSEN, DINSE, MESSER, NEDERMAN, PANASONIC, POLITECHNIKA POZNAŃSKA, REGIO-NALNY ODDZIAŁ PRZESYŁU W POZNANIU, RYWAL RHC, TASKOPROJEKT, TÜNKERS, URZĄD MIASTA POZNANIA, VOLKSWAGEN, ZAP ROBOTYKA, ZDZ POZNAŃ.

W numerze 5-7/2004 Przeglądu Spawalnictwa poświęconemu Konferencji, organizatorzy konferencji zamieścili informację o jej dofinansowaniu ze środków Komitetu Badań Naukowych. Była to informacja błędna ponieważ Komitetu Badań Naukowych odmówił dofinansowania czasopisma „Przegląd Spawalniczy", a tym samym dofinansowania konferencji. Trzeba nadmienić, że obecnie ten bardzo zasłużony periodyk z ponad 76 letnią tradycją boryka się z olbrzymimi problemami finansowymi, a ratują go między innymi wydania specjalne z okazji konferencji. Niestety Komitet Badań Naukowych uznał, że konferencja na której polscy inżynierowie spawalnicy, mogli zapoznać się na niespotykaną dotąd skalę z najnowocześniejszymi światowymi rozwiązaniami z dziedziny spawalnictwa, na żadną dotację nie zasługuje.

inż. Mirosław Nowak (EWE)

Fot. 6. Prezydent Aleksander Kwaśniewski wpisuje życzenia i pozdrowienia dla uczestników Konferencji Spawalniczej.

Konkurs na najlepszą pracę dyplomową absolwentów szkół technicznych

Coroczny konkurs na najlepszą pracę dyplomową absolwentów szkól technicznych został rozstrzygnięty 25 maja 2004 r. Organizatorem konkursu jest Zarząd Oddziału Kaliskiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Przedmiotem konkursu, mającego już 10-letnią tradycję, były zgłoszone prace dyplomowe, z dziedziny mechaniki, których autorami są uczniowie kończący naukę w roku 2004. Zakwalifikowano ogółem 11 prac wykonanych przez 20 abiturientów 7 szkół zlokalizowanych w Kaliszu, Pleszewie, Ostrowie Wlkp., Krotoszynie, Liskowie i Jarocinie. Spośród nich, komisja konkursowa pod przewodnictwem wiceprezesa Oddziału Kaliskiego SIMP kol. Jana Bystrzyckiego, działając zgodnie z regulaminem, za najlepsze uznała następujące prace:

I. „Siłomierz tensometryczny z oprogramowaniem komputerowym do pomiaru sił wiercenia"
Wykonawcy: - Marek Andrzejak i Grzegorz Szczap pod kierunkiem wykładowcy mgr inż. Andrzeja Kocemby.
Zespół Szkół Mechaniczno-Elektrycznych w Kaliszu

II. „Kompleksowa automatyka akwarium słodkowodnego"
Wykonawcy: Krzysztof Malmur, Łukasz Kaźmierski, Michał Siwiak, Łukasz Małecki, wykładowca mgr inż. Zbigniew Eliasz
Zespół Szkół Technicznych w Ostrowie Wlkp.

III. „Projektowanie mechanizmów śrubowych - podnośnik śrubowy".
Wykonawcy: Albert Matuszewski i Mariusz Łyga.
Nadzorował wykładowca mgr inż. Rafał Komorniczak.
Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 2 w Jarocinie.

Zwycięzców oraz opiekunów nagrodzono okolicznościowymi wyróżnieniami, podczas uroczystego spotkania, które odbyło się 3 czerwca 2004 r. Nagrody wręczał prezes Oddziału SIMP w Kaliszu Jan Jędruszkiewicz. Gratulując zwycięzcom, podziękował wszystkim uczestnikom oraz kierownictwom szkół za udział w konkursie, zapraszając przyszłorocznych absolwentów do uczestnictwa za rok w kolejnej 11 edycji. Zebrani uznali, iż konkurs promuje zdolną młodzież i popularyzuje najlepsze osiągnięcia techniczne. Doceniając wysoki poziom i ciekawe rozwiązania techniczne pierwszej pracy komisja konkursowa postanowiła zgłosić tę prace do konkursu ogólnopolskiego organizowanego przez Zarząd Główny SIMP w Warszawie. Z uzyskanych informacji z sekretariatu Zarządu Głównego SIMP w Warszawie, potwierdzonych informacją z internetu, zgłoszona z Kalisza praca została wyróżniona nagrodą III stopnia w konkursie ogólnopolskim. Uczniowie Marek Andrzejak i Grzegorz Szczap oraz wykładowca prowadzący mgr inż. Andrzej Kocemba, osiągnęli kolejny sukces.

Gratulujemy zwycięzcom, życząc im dalszych osiągnięć

Henryk Ślusarczyk
Oddział Kaliski SIMP
Zarządu Oddziału Kaliskiego SIMP:

Fot. 8 Od prawej: laureaci Marek Andrzejak i Grzegorz Szczap, oraz wykładowca mgr inż. Andrzej Kocemba i dyr mgr inż. Zbigniew Cholajdy

KRÓTKO... - KALISZ

Seminarium n.t. „Stereolitografia i odlewanie próżniowe"

W dniu 5 listopada 2004 r. w Domu Technika w Kaliszu odbyło się seminarium na temat „Stereolitografika i odlewanie próżniowe". Prowadzącymi byli naukowcy Politechniki Rzeszowskiej dr inż. Grzegorz Budzik i dr inż. Mariusz Sobolak. Na seminarium przedstawiono jedną z nowoczesnych metod odlewania, na podstawie wykonania prototypu użytkowego. Metoda ta zapewnia szybkie i precyzyjne wykonywanie odlewów z tworzyw sztucznych, stosowanych w medycynie, mechanice, architekturze i wielu innych dziedzinach. Organizatorem tego seminarium był zarząd Oddziału Kaliskiego SIMP. Bliższe informacje dotyczące seminarium i nowych metod odlewania zostaną opublikowane w następnym numerze naszego biuletynu „SIMP Wielkopolski."

Henryk Ślusarczyk
Oddział Kaliski SIMP

50-lat Koła Zakładowego SIMP przy Przemysłowym Instytucie Maszyn Rolniczych w Poznaniu

Do tegorocznych złotych jubilatów Oddziału Poznańskiego SIMP należy Koło Zakładowe SIMP przy Przemysłowym Instytucie Maszyn Rolniczych. Koło powstało 3 lipca 1954 roku przy Centralnym Biurze Konstrukcyjnym Nr 3 (przemianowanym na Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych). W dniu 25 listopada 2004 r. w sali konferencyjnej PIMR odbyło się spotkanie wszystkich członków koła SIMP. W zebraniu uczestniczył prezes Oddziału SIMP w Poznaniu i jednocześnie wiceprezes Zarządu Głównego SIMP kol. Piotr Janicki, przewodniczący Sekcji Maszyn i Ciągników Rolniczych przy Zarządzie Głównym SIMP oraz zaproszeni goście. Uczestników spotkania powitał prezes koła kol. Henryk Kaźmierczak, który poprosił obecnych o uczczenie minutą ciszy zmarłych kolegów, członków koła. Następnie wygłosił referat podsumowujący 50 lat działalności koła zakładowego. Kolega Kaź mierczak przypomniał, że do pierwszego zarządu koła zostali wybrani kol. Zygmunt Mirowski - prezes, Stefan Borowiak - sekretarz, Zbigniew Lach - sekretarz, Aleksandra Jekiełek - skarbnik i Zbigniew Jedwabny - szkoleniowiec. W zebraniu uczestniczył kol. Franciszek Tatara, który reprezentował Naczelną Organizację Techniczną. W kolejnych kadencjach przewodniczącymi koła byli koledzy: Franciszek Wiśniewski, Andrzej Fopp, Marian Lipiński, Zygmunt Mirowski, Jan Łącki, Zbigniew Dratwa, Czesław Laskowski, Stanisław Jankowiak i Henryk Kaźmierczak.

Do ciekawszych form działalności kol. Kaźmierczak zaliczył: organizowanie szkoleń, dla kadry działu budowy prototypów podwyższającej kwalifikacje zawodowe, kursy podyplomowe i językowe dla kadry inżynierskiej instytutu, sesje naukowe o charakterze krajowym i zagranicznym oraz konkursy racjonalizatorskie, nowatorskie rozwiązania techniczne, które wdrożone do produkcji powodowały nowoczesność projektowanych i wytwarzanych maszyn dla rolnictwa. Ponadto członkowie koła działali w wielu sekcjach naukowo-technicznych, organizowali spotkania z kolegami z innych kół. Członkowie koła byli organizatorami i przewodnikami po terenie PIMR dla wykładowców i uczniów Technikum Mechanizacji Rolnictwa. Kończąc, prezes koła podziękował koleżankom i kolegom za włożony wkład pracy i życzył powodzenia w życiu osobistym, i stowarzyszeniowym w działalności dla zapewnienia dalszego rozwoju koła. Osobne podziękowania złożył również wszystkim kolejnym dyrekcjom PIMR, które zawsze doceniały potrzebę istnienia koła SIMP w PIMR i nie szczędziły pomocy dla organizacji simpowskiej.

Następnie głos zabrał Prezes Oddziału SIMP w Poznaniu kol. Piotr Janicki, który bardzo pozytywnie ocenił 50-letnią działalność koła, mającą duże znaczenie dla Oddziału SIMP w Poznaniu. Wspomniał o wielu działaczach koła, którzy działali i nadal działają w sekcjach naukowo-technicznych i władzach Oddziału SIMP w Poznaniu i ZG SIMP. Omówił znaczenie jakie ma praca techników i inżynierów członków SIMP dla dobra i rozwoju nauki i techniki naszego kraju. Na zakończenie kol. Prezes Piotr Janicki i Henryk Kaźmierczak wręczyli wyróżniającym się simpowcom honorowe odznaki SIMP i NOT oraz dyplomy honorowe. Dyrektor PIMR podziękował Zarządowi i działaczom koła za wkład pracy dla rozwoju PIMR i nauki polskiej. W dyskusji zabrali głos kol.: prof. Kazimierz Mielec, który jako były dyrektor i działacz SIMP podzielił się swoim doświadczeniem, kol. prof. Zdzisław Kośmicki mówił na temat znaczenia

Fot. 9 Prezydium zebrania jubileuszowego

inżynierów i techników dla rozwoju nauki i techniki polskiej, kol. Czesław Laskowski mówił o udziale członków koła w pracy przy odbudowie Zamku w Rydzynie, tworzeniu Sekcji Maszyn i Ciągników Rolni-czych przy OW SIMP w Poznaniu, Klubie Techniki i Racjonalizacji przy PIMR o integracji inżynierów i techników środowiska poznańskiego. Za osiągnięcia w pracy społecznej na rzecz stowarzyszenia i rozwoju nauki i techniki, za aktywną działalność, Koło SIMP przy PIMR zostało odznaczone dyplomem i Złotą Zespołową Odznaką Honorową SIMP przez Zarząd Główny SIMP w roku 1983. Na zakończenie kol. Kaźmierczak zaprosił zaproszonych gości do zwiedzenia Instytutu. Kończąc obchody jubileuszowe uczestnicy wznieśli toast za pomyślność dalszej pracy Koła SIMP przy PIMR.

Czesław Laskowski
zastępca prezesa Koła SIMP

Fot. 10 Koledzy odznaczeni Złotą Odznaką Honorową SIMP

Fot. 11 Odznaczeni członkowie koła SIMP

KRÓTKO... - KALISZ

Wycieczka po Ziemi Wielkopolskiej

W maju 2004 r. z inicjatywy Zarząd Kaliskiego SIMP, zorganizowano wycieczkę autokarową dla członków stowarzyszenia i ich najbliższych, po Ziemi Wielkopolskiej. W wycieczce uczestniczyło 30 osób. Trasa wyjazdu biegła przez Kazimierz Biskupi, gdzie zwiedzano zabytkowy kościół i klasztor o.o. Kamedułów, i podziwiano z platformy widokowej, obiekty kopalni odkrywkowej węgla brunatnego. Dalsza trasa prowadziła przez Ląd i Ciążeń, w którym zwiedzano zespół obiektów sakralnych. W drodze, podziwiano pradolinę rzeki Warty z rezerwatem różnego ptactwa. W Pyzdrach odwiedzono regionalne muzeum oraz klasztor. Wycieczkę tę prowadził kol. Feliks Owczarek.

Henryk Ślusarczyk
Oddział Kaliski SIMP

620 samochodów dziennie z poznańskiego Volkswagena

Koło Seniorów przy Oddziale SIMP w Poznaniu, w dniu 22 listopada 2004 r. zorganizowało dla swoich członków wycieczkę do Zakładu Spawania Karoserii i Zakładu Montażu firmy Volkswagen w Poznaniu Antoninku, w której wzięło udział 27 uczestników.

Firma, która rozpoczęła swoją działalność w 1993 roku, właśnie teraz, w listopadzie b.r. osiągnęła, przy pracy trzyzmianowej swą docelową zdolność produkcyjną 620 samochodów użytkowych na dobę. Dzięki temu stała się głównym producentem samochodów tego typu w Polsce. Fabryka zakończyła produkcję samochodów osobowych i wyspecjalizowała się w produkcji dwóch modeli samochodów użytkowych. Pierwszy z nich to miejski samochód wielozadaniowy „Caddy", który w zależności od wersji, pełni funkcje samochodu dostawczego (wersja furgon o ładowności 825 kg) lub do jednoczesnego przewozu osób i towarów (Caddy Mixt w wersji 5-osobowej i Caddy Combi w wersjach 5- i 7-osobowej). Przewiduje się, że w roku 2004 zostanie w Poznaniu wyprodukowanych 90 tysięcy tych samochodów.

Drugim modelem samochodu użytkowego jest nowa wersja samochodu dostawczego „Transporter T5" o czterech klasach ładowności od 0,8 t do 1,4 t w zależności od wersji (furgon, kombi, mixt i wersja skrzyniowa). Tych samochodów zostanie w Poznaniu zbudowanych w 2004 roku 30 tysięcy.

Ze względu na duże zapotrzebowanie na te nowoczesne pojazdy kierownictwo fabryki planuje w 2005 r. produkcję 700 samochodów dziennie, a dalsze plany rozbudowy przewidują produkcję 1000 samochodów na dobę. Firma Volkswagen zatrudnia w Antoninku 5840 osób. Łącznie zatrudnionych na terenie Poznania i Swarzędza jest 7000 pracowników. Z tej liczby 1032 osoby pracują w odlewni usytuowanej na terenie HCP S.A., która w roku 2004 wyprodukuje łącznie 4.215.000 sztuk różnych odlewów aluminiowych. W najbliższym czasie ruszy produkcja tłoczni w Wrześni, gdzie znajdzie zatrudnienie dalszych 200 pracowników.

Łączna powierzchnia fabryki w Antoninku to 282 tys. m^2, a zakład nr 4 w Swarzędzu-Jasinie, zajmujący się głównie magazynowaniem i logistyką, zajmuje powierzchnie 300.000 m^2. Żeby zabezpieczyć dzienną produkcję 620 samochodów, zbudowano w Antoninku trzy całkowicie nowe oddziały (lakiernia, zakład spawania karoserii i zakład montażu) przy czym łączny koszt tych inwestycji w latach 2001- 2003 wyniósł 700 milionów euro. Informacje dotyczące nowej lakierni znaleźć można w biuletynie „SIMP WIELKOPOLSKI" numer 6/2000 r.

Opis zakładu spawania i zakładu montażu wymagałyby odrębnego opracowania. Obserwacje z kilkugodzinnego zwiedzania nadzwyczaj czystych hal produkcyjnych wskazują, że w obydwu zakładach zastosowano szereg najnowocześniejszych rozwiązań. W zakładzie spawania pracuje 98 robotów do spawania i zgrzewania oraz trzy roboty do spawania laserowego. Również automatyzacja montażu (25 stanowisk obsługiwanych przez roboty) pozwoliła ograniczyć do minimum operacje wykonywane przez pracowników. Również niektóre procesy kontroli odbywają się bez udziału człowieka. Przebieg procesów technologicznych spawania, montażu i kontroli nadzorowany jest przez elektroniczne systemy cyfrowe, a same linie produkcyjne, które obsługują jednocześnie wszystkie wersje pojazdów są „elastyczne", to znaczy samoczynnie rozpoznają pojawiający się na stanowisku typ pojazdu i dobierają oprzyrządowanie właściwe do tego typu. Wszystko to gwarantuje wysoką jakość produkowanych pojazdów.

W produkowanych samochodach rośnie wciąż udział części wykonanych w kraju (dla samochodu Caddy wartościowo stanowi to 36 %, a dla samochodu Transporter 24 %). Niektóre wersje produkowanych samochodów wyposażone są w silniki wysokoprężne produkowane w fabryce Volkswagena w Polkowicach. Większość części importowanych (ok. 70 %) dostarczają fabryki niemieckie. Dziennie fabrykę w Antoninku opuszcza ok. 300 lawet, które transportują gotowe samochody najczęściej do Swarzędza, skąd kierowane są do odbiorców, często również transportem kolejowym. Produkcja w Antoninku

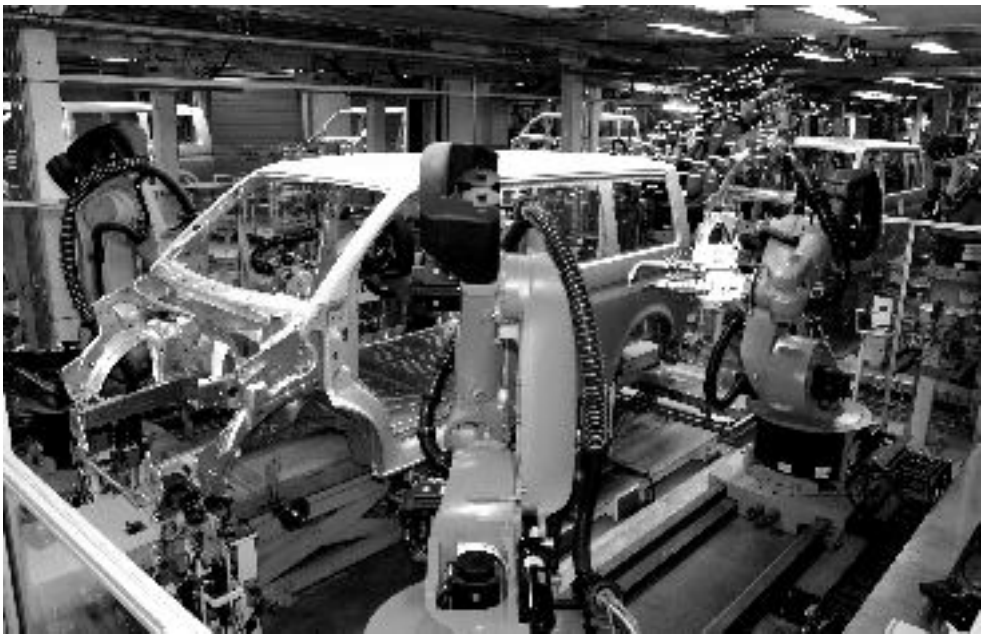

Fot. 13 Roboty spawające nadwozie

odbywa się w systemie „just in time” (w Antoninku nie ma magazynów). Aby zabezpieczyć rytmiczną produkcję, 800 do 900 „tirów” dziennie dostarcza fabryce surowce, półfabrykaty, części i gotowe podzespoły.

Zwiedzanie zakładu poprzedzone było prezentacją historii i osiągnięć Volkswagena w Poznaniu (w tym również z zakresu ekologii). Wyczerpujących informacji technicznych w trakcie zwiedzania udzielał oprowadzający przedstawiciel fabryki, pan Michał Skiera.

Fot. 12 Uczestnicy wycieczki w czasie prezentacji fabryki

Marian Kopczyński
Koło Seniorów O/SIMP w Poznaniu

40 lat istnienia Sekcji Pojazdów Szynowych

W dniach 13-16 września 2004 r. odbyła się w Kiekrzu kolejna, już XVI Konferencja Naukowa „Pojazdy Szynowe” zorganizowana przez Politechnikę Poznańską, Instytut Pojazdów Szynowych „TABOR”, przy współudziale Towarzystwa Naukowo-Technicznego „Pojazdy Szynowe” SIMP, pod patronatem Komitetu Transportu PAN. Konferencja ta nawiązywała m.in. do 40-lecia istnienia Sekcji Pojazdów Szynowych SIMP powołanej w Poznaniu w kwietniu 1964 r., poprzednika obecnego Towarzystwa Naukowo-Technicznego „Pojazdy Szynowe” SIMP.

Z ramienia SIMP w imprezie uczestniczył kolega dr inż. Piotr Janicki prezes Oddziału SIMP w Poznaniu i jednocześnie wiceprezes Zarządu Głównego SIMP oraz kolega doc. dr inż. Marian Medwid wieloletni przewodniczący Towarzystwa (Sekcji), a obecnie członek Komitetu Organizacyjnego Konferencji.

Kolega Janicki przypomniał w zarysie historię powstania ówczesnej Sekcji Pojazdów Szynowych. Inicjatywa wyszła od grupy działaczy SIMP pod przewodnictwem doc. dr. inż. Franciszka Tatary. Do grupy tej należeli: kol. Franciszek Mazurczak, kol. Aleksander Kębłowski oraz członkowie Koła Zakładowego SIMP przy ówczesnym CBK PTK w Poznaniu. Zebranie organizacyjne członków założycieli odbyło się w kwietniu 1964 r.

Kolega Medwid scharakteryzował aktualną, z konieczności znacznie ograniczoną obecnie działalność Towarzystwa. Ostatnim przykładem tej działalności jest współudział w zorganizowaniu XVI Konferencji „Pojazdy Szynowe”.

Przed 40 laty podstawowymi kierunkami działania były tematy z zakresu:

- teoretycznych podstaw konstrukcji i badań pojazdów szynowych,
- projektowania, konstrukcji i badań,
- technologii produkcji i napraw,
- zagadnień eksploatacyjnych.

Działalność Sekcji rozwijała się stopniowo. W marcu 1971 r. decyzją Zarządu Głównego SIMP Sekcja został a uznana za jednostkę organizacyjną ZG SIMP o zasięgu ogólnopolskim. Kolejno powstawały sekcje oddziałowe w ośrodkach związanych z przemysłem taboru kolejowego lub uczelniami (Kraków, Wrocław, Świdnica, Zielona Góra i Chorzów). Siedziba Sekcji ZG SIMP pozostała w Poznaniu. W szczytowym okresie Sekcja liczyła 201 członków. Formy działalności Sekcji były różnorodne od prelekcji popularnych i naukowych, sympozjów, narad i raportów problemowych do współorganizowania (od 1973 r.) konferencji naukowych „Pojazdy Szynowe”,

Fot. 15 Dr Marian Medwid wygłasza referat

Fot. 16 Dyskusja panelowa

których organizatorami były i są nadal politechniki, instytuty, jednostki PAN oraz Centrum Naukowo-Techniczne Kolejnictwa. Z szesnastu dotychczasowych konferencji w organizacji pięciu, począwszy od 1973 r. uczestniczyła Sekcja obecnie Towarzystwo.

W ramach współpracy SIMP - SITK - SEP były organizowane konferencje „okrągłego stołu" na aktualne w danej chwili tematy. Kończyły się one zazwyczaj postulatami kierowanymi do odpowiednich czynników decyzyjnych.

Przemiany społeczno-gospodarcze zapoczątkowane w 1989 r., zwłaszcza zmiany własnościowe w przemyśle taboru kolejowego, zaczęły wywierać niekorzystny wpływ na działalność stowarzyszeniową. Dotychczasowe sekcje oddziałowe zaczęły z konieczności zawieszać wzgl. zaprzestawać swą działalność. Obecnie, pod zmienioną nazwą Towarzystwo Naukowo-Techniczne SIMP „Pojazdy Szynowe" w Poznaniu, prowadzi nadal działalność pod kierunkiem długoletniego przewodniczącego, kolegi doc. dr inż. Mariana Medwida w zakresie dostosowanym do potrzeb, często we współpracy z Kołem Zakładowym SIMP przy Instytucie Pojazdów Szynowych „TABOR".

Aleksander Kębłowski
Honorowy Przewodniczący
Sekcji Pojazdów Szynowych SIMP

Fot.17 Wspólna kolacja

XXXVI Dni Chłodnictwa

W dniach 14 i 15 września 2004r. odbyły się XXXVI Dni Chłodnictwa - konferencja naukowo-techniczna dla osób z branży chłodniczej i klimatyzacyjnej. Miejscem konferencji w tym roku było Maltańskie Centrum Szkoleniowo-Konferencyjne nad jeziorem Maltańskim w Poznaniu.
Patronat medialny nad konferencją sprawowali: miesięcznik **„Chłodnictwo & Klimatyzacja”**, oraz internetowy serwis branżowy *www.wentylacja.com.pl.* Tematem przewodnim konferencji były: **„Nowe rozwiązania techniczne w chłodnictwie i klimatyzacji w zastosowaniach praktycznych”**. Konferencję zorganizowały: Sekcja Chłodnictwa i Klimatyzacji Oddziału SIMP w Poznaniu, oraz Firma Systherm Chłodnictwo i Klimatyzacja Sp. z o.o.

Konferencję otworzył Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego dr inż. Bolesław Gaziński, witając gości i wszystkich uczestników. Nawiązał krótko do wieloletniej tradycji Dni Chłodnictwa podkreślając, że obecne odbywają się już po raz trzydziesty szósty i są jedną z najstarszych stowarzyszeniowych imprez w kraju. W konferencji wzięło udział 38 osób. Byli wśród nich pracownicy wyższych uczelni technicznych, firm chłodniczych i klimatyzacyjnych, producentów urządzeń i automatyki chłodniczej. Podobnie jak w roku ubiegłym i tym razem dodatkowo w pierwszym dniu obrad w konferencji uczestniczyli uczniowie klasy maturalnej o profilu chłodniczym.

Wygłoszono 23 referaty. Wśród nich znalazły się dwa referaty promocyjne przedstawione przez przedstawiciela firmy Danfoss Sp. z o.o. z Grodziska Mazowieckiego, oraz Emerson Electric Poland z Warszawy.

Wszystkie wygłoszone referaty zostały opublikowane w materiałach konferencyjnych. Prezentacje referatów podzielono na pięć sesji, a w każdej z nich wygłoszono pięć referatów. Obradom w sesjach przewodniczyli: dr inż. Bolesław Gaziński, mgr inż. Stanisław Jurkowlaniec, dr hab. inż. Jacek Sznotale, inż. Mirosław Jankowski oraz prof. dr hab. inż. Joachim Kozioł. Szczegółowy program konferencji wraz z ze spisem wygłoszonych referatów zamieszczono w materiałach konferencyjnych.

Obrady konferencji zamknął prof. Joachim Kozioł., podkreślając jej wieloletnią tradycję, oraz duże znaczenie dla branży chłodnictwa i klimatyzacji.

W imieniu Komitetu Organizacyjnego dr Bolesław Gaziński podziękował uczestnikom konferencji za aktywny w niej udział, oraz zaprosił na następną konferencję.
Organizatorzy są zadowoleni i dumni, że Konferencja doczekała się grona stałych uczestników. Jednocześnie są zaniepokojeni malejącą z roku na rok liczbą osób uczestniczących w konferencji. Dostrzegają pilną konieczność wprowadzenia zmian mogących zwiększyć zainteresowanie konferencją i są otwarci na sugestie wszystkich osób zainteresowanych tematyką chłodnictwa i klimatyzacji.

Dr inż. Bolesław Gaziński
Przewodniczący Sekcji Chłodnictwa
i Klimatyzacji

KRÓTKO... - KALISZ

Wycieczka na Podlasie

Oddział Kaliski SIMP zorganizował w dniach 17 - 20 czerwca 2004 r. wycieczkę krajoznawczą, w której udział wzięło 40 osób. Tym razem trasa prowadziła na Podlasie. W pierwszym dniu zwiedzano miejscowości Inowłódz, Czersk, Grabarkę, leżące na trasie przejazdu, w drodze do Białowieży, gdzie zakwaterowano uczestników. W drugim dniu uczestnicy mieli okazję podziwiać tereny Puszczy Białowieskiej z jej fauną i florą , docierając w głąb puszczy. Zwiedzano również Muzeum Leśnictwa. Dzień zakończył się spotkaniem przy ognisku gdzie spróbowano regionalnych potraw. W trzecim dniu zapoznano się z zabytkami Białegostoku, jak również podziwiano tereny Biebrzańskiego Parku Narodowego. W drodze powrotnej zwiedzano podczas kolejnych postojów autobusu leżące na trasie przejazdu ciekawe miejscowości.
Kierownikiem wycieczki ze strony Zarządu był kol. Feliks Owczarek.

Henryk Ślusarczyk
Oddział Kaliski SIMP

Seweryn Załęcki
Oddział Kaliski SIMP

Nasi zasłużeni

Kolega Seweryn Załęcki urodził się 2 stycznia 1929 r. w Kaliszu. Posiada wykształcenie średnie-techniczne. Jest absolwentem Państwowego Liceum Mechanicznego w Kaliszu.

Pracę zawodową rozpoczął w 1952 r. w Kaliskiej Odlewni Części Samochodowych „ ORKAN" dzisiejsze Zakłady Sprzętu Mechanicznego „POLMO" w Kaliszu. Odbywał tam praktykę zawodową z grupą kolegów zatrudnionych w ramach tzw. nakazu pracy. Przepracował w zakładzie nieprzerwanie 40 lat, aż do osiągnięcia wieku emerytalnego. Po zakończeniu stażu pracy zatrudniony został w charakterze głównego mechanika. Nie przeraził się zakresem obowiązków, jakie zostały mu powierzone. Odpowiedzialny był za utrzymanie sprawności parku maszynowego oraz urządzeń zainstalowanych w działach produkcyjnych i pomocniczych. W gestii jego działań znajdowała się też kotłownia, kompresornia i sekcja elektryczna. Z powierzonych mu zadań wywiązywał się prawidłowo okazując dobre przygotowanie zawodowe i ogólne, co pozwoliło na umiejętne kierowanie zespołem ludzi i współpracą z nimi. Zyskał tym uznanie kierownictwa zakładu i współpracowników. Sprzyjająca atmosfera koleżeństwa w zakładzie, jak również zetknięcie się w kontaktach zawodowych z działalnością innych mechaników, w środowisku technicznym zakładu zaowocowały potrzebą zorganizowanego wspólnego działania w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. W tym zakresie szczególną aktywność wykazał, wspólnie z niektórymi współpracownikami, kolega Seweryn Załęcki, postanawiając wstąpić do SIMP i założyć w zakładzie koło SIMP. Stało to się w listopadzie 1952 roku, kiedy na zebraniu założycielskim powołano, w porozumieniu z dyrekcją zakładu, przy pomocy Zarządu Oddziału SIMP w Poznaniu, Koło SIMP przy Zakładach Sprzętu Mechanicznego w Kaliszu. Koledze Sewerynowi Załęckiemu powierzono funkcję przewodniczącego koła, którą pełnił przez wiele lat. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż było to pierwsze koło na terenie Kalisza. Odegrało ono znaczącą rolę w rozpowszechnianiu wiadomości o stowarzyszeniu i promowaniu jego działalności. Spowodowało to wzrost ilości członków i powstawanie nowych kół w Kaliszu i regionie. Rozwój stowarzyszenia stworzył potrzebę utworzenia w Kaliszu struktur wyższych, koordynujących pracę kół. W wyniku prężnego działania grupy przedstawicieli kół, wśród których znalazł się kol. Seweryn Załęcki, powołano w Kaliszu w 1968 r. Komisję Koordynacyjną Kół SIMP, którą następnie w 1972 r. przekształcono w Oddział Rejonowy SIMP. W działalności w/w jednostek organizacyjnych mocno zaangażowany był kolega Seweryn Załęcki , piastując różne funkcje w ich władzach. Podobnie stało się w 1976 r. od kiedy w Kaliszu powstał Oddział Kaliski SIMP w dalszym ciągu kol. Seweryn Załęcki aktywnie włączał się do pracy społecznej. Działając w zarządzie oddziału przez trzy kadencje pełnił funkcję skarbnika oddziału, a następnie przewodniczył komisji ds. odznaczeń i wyróżnień. Kolejny etap pracy stowarzyszeniowej, to działalność w oddziałowej Komisji Energetycznej, której był współorganizatorem. Od powstania komisji pełni w niej funkcję sekretarza i egzaminatora sprawdzającego i nadającego uprawnienia energetyczne. Społeczne zaangażowanie kolegi obejmuje nie tylko SIMP. Od niemal 40-lat pasjonuje go praca w Radzie Osiedlowej „Majków', w której sprawuje różne funkcje, zawsze broniąc interesów mieszkańców osiedla. Jego długoletnia aktywność zawodowa i społeczna była i jest pozytywnie dostrzegana i oceniana. W związku z tym kol. Seweryn Załęcki stał się posiadaczem szeregu odznaczeń i wyróżnień. Między innymi wyróżniony został:

- Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski
- Złotym Krzyżem Zasługi
- Odznaką za Zasługi dla Rozwoju Województwa Poznańskiego i Kaliskiego
- Odznaką dla Rozwoju Przemysłu Maszynowego
- Złotą Odznaką „Zasłużonym dla Fabryki „POLMO"
- Odznaką im. Henryka Mierzejewskiego
- Złotą Odznaką SIMP i NOT

Kol. Seweryn Załecki, pomimo swoich 75-lat jest nadal czynnym i aktywnym członkiem SIMP oraz innych organizacji, widocznym podczas różnych spotkań. Swą działalnością stał się twórcą części historii SIMP w regionie.

Henryk Ślusarczyk
Oddział Kaliski SIMP

Wycieczka w Sudety i do Pragi

Stało się już tradycją, że na początku września SIMPowcy z WSK „PZL-Kalisz" wyruszają na szlak. W tym roku zorganizowali czterodniową wycieczkę w Sudety połączoną z wyjazdem do czeskiej Pragi. Impreza rozpoczęła się 3 września przyjazdem do Lubiąża, gdzie zwiedzono Zespół Poklasztorny, należący do największych tego typu obiektów w Europie Środkowej. Dla zobrazowania ogromu kompleksu warto przytoczyć kilka liczb: długość fasady zachodniej ma 223 m, a szerokość określana długością północnego skrzydła pałacu 118 m. Kubatura całego obiektu to ponad 330 tys. m^3. Wnętrza wypełniają wspaniałe sale, z których najokazalszymi są: sala książęca (o wymiarach 28,5 m x 14,8 m x 13,4 m), biblioteka refektarz letni i jadalnia opata, łącznie ponad 300 pomieszczeń.

Kolejną atrakcją tego dnia było zwiedzenie sztolni pouranowych w Kowarach. W mrocznych, zimnych korytarzach eksponowane są minerały Sudetów, tzw. Skarbiec Walonów, ponadto realistycznie zrekonstruowano sposób pracy górników, a dorosłym oferuje się radonową wodę „potencjałkę", ponoć zwiększającą możliwości w wiadomym zakresie. Z Kowar udano się do miejsca zakwaterowania, na które wiedzeni sentymentem organizatorzy wybrali ośrodek wypoczynkowy „Kaliniec" (kiedyś własność kaliskiej WSK) w uroczej wiosce Przesieka.

W drugim i trzecim dniu wycieczki zaplanowano zwiedzanie Pragi. Wczesnym sobotnim rankiem pożegnano na dwa dni Przesiekę i udano się w stronę granicy. Autokar szybko przedarł się przez Karkonosze i już o godz. 11 grupa znalazła się na Hradczanach, gdzie umówione było spotkanie z przewodnikiem. Pani Barbara, Polka od dwóch zaledwie lat mieszkająca w Pradze, ale doskonale znająca jej historię i zabytki poprowadziła grupę szlakiem obowiązkowym dla każdej wycieczki: zaczynając od Strahowskiego Klasztoru do Katedry św. Wita, Pałacu Królewskiego, a kończąc na Złotej Uliczce.

Kolejny punkt programu w tym dniu to Mała Strana, gdzie nieco już zmęczeni uczestnicy mogli odpocząć i spróbować tradycyjnej czeskiej kuchni. Dalej szlak prowadził na most Karola i wzdłuż Wełtawy.

Dogodne położenie hotelu, w którym nocowano (15 min. autokarem od centrum) sprawiło, że po kolacji większość grupy postanowiła skosztować uroków Pragi o zmroku. Piękny, ciepły wieczór, spacer po starym mieście i pokaz sztucznych ogni na moście Karola zapewne na długo pozostaną w pamięci.

Niedziela to dalszy ciąg zwiedzania Pragi. Przemiła pani Barbara chciała pokazać jak największy skrawek swej nowej ojczyzny, goniąc od Placu Wacława przez Stare Miasto, dzielnicę żydowską Josefow, Staromiejski rynek do Placu Republiki.
Potem już tylko szybkie zakupy w supermarkecie (wszędzie są jednakowe) i powrót na kolację do Przesieki. Ten bogaty we wrażenia dzień zakończył się koleżeńskim spotkaniem przy ognisku z pieczonymi kiełbaskami i piwem.

Poniedziałek był ostatnim dniem eskapady. Po pożegnaniu Przesieki udano się do Krzeszowa, gdzie zwiedzono kompleks klasztorny zakonu cystersów - niezwykły zespół zabytków o najwyższej europejskiej klasie. W jego skład wchodzą: kościół klasztorny NMP piękna barokowa świątynia zwieńczona dwiema 71-metrowymi wieżami, przylegające do niej mauzoleum Piastów Świdnickich oraz kościół św. Józefa z cyklem 50 fresków Michała Willmanna, malowanych od 1692 do 1698 r.

Ostatni przystanek w drodze powrotnej to Szczawno Zdrój, gdzie w uroczym parku zdrojowym w cieniu modrzewi i starych lip odpoczywano po obfitym posiłku popijając wodę mineralną z tutejszych źródeł.

O atrakcjach Pragi nikogo zapewne nie trzeba przekonywać, ale swój niepowtarzalny urok mają też Sudety. Aby poznać ich piękno nie wystarczy przyjechać tu tylko raz, ale jedna wyprawa to dość, by ulec ich czarowi. Podobnie jak w latach ubiegłych przez cały czas wycieczki była piękna, słoneczna pogoda, więc to chyba też już tradycja.

Marek Bewziuk
Przewodniczący K.Z. SIMP przy WSK „PZL Kalisz

KRÓTKO... - KALISZ

Z życia Sekcji Lotniczej

Reaktywowana niedawno sekcja lotnicza zorganizowała w dniu 18.09.2004 dla swoich członków i sympatyków wyjazd na piknik lotniczy do Łasku. Była to pierwsza i podobno nie ostatnia tego typu impreza organizowana na lotnisku w Łasku. Na pokazie można było nie tylko podziwiać powietrzne maszyny takie jak HAWK, TORNADO, MIG-i , SU, czy F-16, ale również można było zasiąść za sterami niektórych z tych maszyn. Organizatorzy przygotowali dla chętnych przeloty widokowe nad okolicą wybraną przez siebie maszyną cywilną (niestety tylko jako pasażer). Zorganizowano również pokaz grupy antyterrorystycznej oraz akrobacje powietrzne najmniejszego helikoptera. Jak na piknik przystało, zorganizowano wiele występów artystycznych a szczególnym powodzeniem cieszył się występ grupy kabaretowej OTTO.
Dodatkową atrakcją wycieczki było zwiedzanie muzeum wnętrz dworskich w Tubądzinie, gdzie można było zobaczyć nieliczne zachowane pamiątki po rodzinie Walewskich włącznie z portretem przesławnej Pani Wawelskiej. Całość wycieczki zakończyła wspólna obiado-kolacja.

Krzysztof Michalak
Przewodniczący Sekcji Lotniczej

Ballady rosyjskie i romanse w Zamku SIMP w Rydzynie

Jak co roku jesienią, zamek rydzyński gościł simpowców z Poznania. W dniu 10 września 2004 r. odbyło się tu poszerzone plenarne zebranie zarządu poznańskiego oddziału SIMP. Przybyłych simpowców oraz specjalnego gościa, dyrektora Zamku SIMP w Rydzynie pana magistra Zdzisława Molińskiego powitał prezes, kolega Piotr Janicki, który podkreślił w słowie wstępnym, że tradycja tych dorocznych rydzyńskich spotkań utrwaliła się już tak bardzo, że niewiele podobnych imprez łączących charakter oficjalny z towarzyskim, może pochwalić się kolejnym, 31 już z rzędu spotkaniem. Po krótkim wystąpieniu prezes Piotr Janicki przystąpił do wręczania odznaczeń stowarzyszeniowych i certyfikatów rzeczoznawców.

Fot. 19 Uczestnicy Plenarnego Zebrania

Następnie, były wieloletni dyrektor Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu mgr inż. Jan Szklorz wygłosił prelekcję pt „Wpływ infrastruktury komunikacyjnej na jakość komunikacji w Poznaniu". Kolega Szklorz, już raz, w październiku 1999 r. zaproszony przez SIMP wygłosił interesującą i dowcipnie prowadzoną prelekcję o problemach komunikacyjnych Poznania zakończoną uśmiechem prelegenta i słowami „w razie kłopotów winny jest zawsze Szklorz" (patrz „SIMP WIELKOPOLSKI" nr 1/2000-„Seminarium w Czerniejewie"). Tym razem prelekcja była też ciekawa, jednak temat zasadniczy przyćmiewały nostalgiczne wtrącenia, prelegenta związane z przykrymi okolicznościami i skutkami odwołania go ze stanowiska dyrektora ZDM wiosną 2003 r. Krótka dyskusja zamknęła temat.

Fot. 20 Inż. Jan Szklorz podczas prelekcji

Wtedy to rozpoczął się tytułowy program wokalny pt. „Ballady i romanse rosyjskie" w wykonaniu pani Beaty Adamskiej, która po rosyjsku odśpiewała dziesięć utworów, a której akompaniował na fortepianie pan Jerzy Jóźwiak. Na „bis" słynną „Kalinkę" w pięknej sali balowej zebrani odśpiewali już wspólnie z solistką. Program zakończył się wręczeniem artystom wiązanki kwiatów.

Teraz zebrani wraz z artystami, ochoczo udali się do parku, gdzie czekały na nich kiełbaski z różna i piwo z beczki. Rozpoczęło się spotkanie towarzyskie. Prezes Janicki, jak przystało gospodarzowi imprezy, dwoił się i troił przyłączając się kolejno do rozdyskutowanych grupek kolegów, sprawdzał nastroje, pilnie przysłuchiwał się omawianym sprawom i w miarę możliwości starał się wyjaśniać poruszane problemy. Dobra organizacja, piękna, ciepła pogoda, no i piwo, sprawiły, że wszyscy w doskonałych humorach wróciliśmy do Poznania.

Andrzej Buxakowski
SIMP WIELKOPOLSKI

Seminarium w Dymaczewie Nowym

Prezydium Zarządu Oddziału SIMP w Poznaniu zorganizowało w dniach 26 i 27 listopada Seminarium dla prezesów: kół SIMP, sekcji naukowo-technicznych i towarzystw, które odbyło się w Dymaczewie Nowym w HOTELU INTER położonym blisko jeziora Dymaczewskiego.

Seminarium otworzył i powitał jego uczestników Prezes Oddziału SIMP w Poznaniu kol. Piotr Janicki. Wzięło w nim udział 38 osób. Pierwszego dnia uczestnicy seminarium wysłuchali prelekcji dr inż. Kielanowskiego na temat „Jak osiągnąć sukces", oraz zostali przeszkoleni w zakresie opracowywania wniosków o dofinansowanie w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego i opiniowania tych wniosków pod względem ich innowacyjności.

Fot. 21 Wspólna kolacja

Seminarium było również okazją do dyskusji na temat Co dalej z SIMP?. Temat ten został przyjęty przez Zarządu Oddziału SIMP w Poznaniu do planu pracy na 2004 rok. Wprowadzenie do dyskusji dokonał Prezes kol. Piotr Janicki, który omówił aktualny stan działalności stowarzyszenia. Zwrócił uwagę, że SIMP nadal niema opracowanej kompleksowej strategii rozwoju. Dokument „Deklaracja Ideowo Programowa SIMP 2000", opracowana pod kierunkiem Prezesa Honorowego SIMP prof. Jana Karczmarka, wskazuje jedynie ogólne kierunki rozwoju , do których należy dążenie do SIMP-u elitarnego i apolityczności stowarzyszenia. Nie proponuje nowych form działania służących realizacji statutowych celów, odpowiednich do sytuacji w jakiej znalazło się stowarzyszenie po zmianach ustrojowych w 1989 roku. Po tych zmianach i wieloletnich staraniach zdołaliśmy utrzymać swoją stabilność działania, ale dla dalszego rozwoju potrzeba spójnej koncepcji form działalności przydatnych w gospodarce rynkowej.

Bardzo owocna była dyskusja na tematy: Czy SIMP jest potrzebny?, oraz Na kim SIMP-owi zależy?. Wypowiedzi kolegów były bardzo interesujące, uzasadniające potrzebę istnienia stowarzyszenia bez którego inżynierowie nie mogą w pełni realizować swych zawodowych ambicji, oraz publicznie wypowiadać się na tematy dotyczące rozwoju techniki i całej gospodarki.

Próba odpowiedzi na pytanie „Na kim SIMP-owi zależy" była również bardzo interesująca. Podsumował ją prezes Piotr Janicki stwierdzając, że aktywność członka SIMP nie może ograniczać się jedynie do regularnego płacenia składek. Członek stowarzyszenia powinien dążyć do doskonałości zawodowej, powinien posiadać umiejętność angażowania się w działalność zawodową i społeczną, oraz musi mieć dumę zawodową bez której jest niemożliwe zaangażowanie się w działalność stowarzyszenia.

Drugiego dnia pobytu w Dymaczewie Starym firma Opel Szpot zademonstrowała najnowszą wersję samochodu Astra z silnikiem benzynowym i silnikiem wysokoprężnym. Uczestnicy seminarium wysłuchali także bardzo interesującej prelekcji dotyczącej najnowszych rozwiązań konstrukcyjnych w silnikach do samochodów Opla. Prelekcję zakończyła ożywiona dyskusja nad zaletami i wadami przedstawionych rozwiązań konstrukcyjnych.

W godzinach południowych, po spożyciu obiadu, uczestnicy seminarium opuszczając HOTEL INTER wyrażali zadowolenie z organizacji seminarium.

PJan

Fot. 22 Witamy wśród działaczy Oddziału

Prezydent Kalisza na zebraniu w Kole Terenowym

W dniu 14 czerwca 2004.r. odbyło się zebranie Koła Terenowego SIMP w Kaliszu, w którym uczestniczył gościnnie prezydent Kalisza Janusz Pęcherz. W spotkaniu wzięło udział, liczne grono członków stowarzyszenia, pragnących z pierwszej ręki dowiedzieć się o podjętych pracach na rzecz miasta i zamierzeniach na przyszłość.

W wystąpieniu swym Prezydent za najważniejsze uznał zagadnienia związane z inwestycjami w Kaliszu. Stwierdził, iż są one motorem rozwoju miasta, wywierającym ważny wpływ na jakość życia mieszkańców. Uznaje iż inwestycje są jedyną szansą rozwoju miasta, które dotychczas nie było dostatecznie inwestowane. Aktualnie sytuacja uległa znacznej poprawie. Posiadane środki na ten cel są wystarczające i zostaną w bieżącym roku całkowicie wykorzystane. Pozwoli to na pełne wykonanie podjętych na rok bieżący zamierzeń. Dzięki inwestycjom powstały też w Kaliszu nowe miejsca pracy, co spowodowało zmniejszenie bezrobocia. W trakcie dyskusji poruszono różne kwestie między innymi dotyczące porządku publicznego, naprawy dróg osiedlowych, usprawnienia ruchu drogowego, budowy supermarketów. Udzielone przez Prezydenta odpowiedzi budzą nadzieję na poprawę sytuacji w mieście i dalszy jego rozwój. W dużym stopniu zależeć to będzie od Rad Osiedlowych, które ustalają priorytety na najbliższe lata i winny one znaleźć swe miejsce w planach inwestycyjnych urzędu miasta.

Henryk Ślusarczyk
Oddział Kaliski SIMP

Fot. 14 Spotkanie z prezydentem Kalisza Januszem Pęcherzem, podczas zebrania Koła Terenowego SIMP w dn.14.06.2004 r.

Z ŻAŁOBNEJ KARTY

Kolega **Antoni Pokora**

W dniu 28 maja 2004 r. w Ostrzeszowie zmarł nagle wieloletni działacz SIMP Antoni Pokora. Urodzony 16 stycznia 1937r. w Chróścinie był absolwentem Technikum Mechanicznego w Kluczborku ze specjalnością obróbka skrawaniem.

Kolega Antoni Pokora większą część swojego życia zawodowego związał z Fabryką Aparatury Elektrycznej EMA-ELFA w Ostrzeszowie, w której pracował od 1966 do 2002 roku na stanowisku głównego mechanika.

Działalność społeczną w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich rozpoczął w 1967 r. W latach 1967-1983 i 1994-2001 był przewodniczącym Koła Zakładowego SIMP przy EMA-ELFA w Ostrzeszowie. Jako przewodniczący koła zakładowego był członkiem Zarządu Oddziału Kaliskiego, był również delegatem na XXVI Walny Zjazd SIMP w Lesznie. Kolega Antoni Pokora za osiągnięcia w pracy zawodowej i społecznej był wielokrotnie wyróżniany i odznaczany. Otrzymał między innymi srebrny i złoty krzyż zasługi, złotą i srebrną odznakę NOT, oraz złotą i srebrną honorową odznakę SIMP.

Kolega Antoni Pokora był człowiekiem koleżeńskim, uczynnym, lubianym i szanowanym w środowisku, nikomu nie odmawiał pomocy. Był aktywny i zaangażowany w pracę społeczną do ostatnich chwil swojego życia.

Cześć Jego Pamięci !

Marian Skórski
Za Zarząd Koła Zakładowego SIMP
przy EMA-ELFA w Ostrzeszowie

CENTRUM DZIAŁALNOŚCI INŻYNIERSKIEJ
“inSIMP”

STOWARZYSZENIA INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW MECHANIKÓW POLSKICH
ODDZIAŁ W POZNANIU sp. k.

Wyceny majątku

Projektowania Rekomendacji wyrobów Energii odnawialnej

Tłumaczeń technicznych

Opracowania orzeczeń technicznych i ekspertyz

ZASPOKOI TWOJE

POTRZEBY W ZAKRESIE:

Stowarzyszenie Inżynierów
i Techników Mechaników Polskich

Ośrodek Rzeczoznawstwa i Postępu Technicznego

SIMP
zorpot

61-874 Poznań, Al. Niepodległości 2
tel./fax 852 16 86, 853 78 05 w. 244
e-mail: zorpot-poz@inc.pl
Gmach Izby Rzemieślniczej

WYKONUJEMY:

wyceny majątku
wyceny wartości niematerialnych i prawnych
opracowania deklaracji zgodności PN na znak "B"
maszyn i urządzeń
ekspertyzy, opinie techniczne (we wszystkich branżach)
badania nieniszczące materiałów
badania i oceny zbiorników stalowych
opinie w zakresie bhp i p.poż.
weryfikacje kosztorysów
oceny techniczne prac remontowo-budowlanych
oceny ryzyka zawodowego na stanowiskach pracy

USŁUGI W ZAKRESIE:

rzecznictwa patentowego
projektowania oprzyrządowania i konstrukcji stalowych
tłumaczenia ustnych i pisemnych tekstów technicznych